ΑΡΙΘ 352 — Α. ΔΕΥΤΕΡΑ, (28)9 ΙΟΥΝΙΟΥ 1862. ΕΤΟΣ Ζ'.

Συνδρομη ἐτησία ἐν Αὐστρία φιορ. 16· ἐν Ἑλλάδι, Ἰονίοις Νήσοις, Τουρκίᾳ, Ἀιγύπτῳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, 40 φράγκα· ἐν τοῖς Παραδουνοῖ. Ἡγεμονίαις 50 σβάνσκα. — Τιμὴ καταχωρίσεων, σολίδα αὐστρ. 30 δι' ἕκαστον ςίχον ἐκ 40 στοιχείων.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται. Ἐπιστολαὶ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἡμέρας μὴ ἀπηλλαγμέναι τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους εἶσιν ἀπαράδεκτοι.

Ἄπασαι αἱ νέαι ἢ ἀνανεούμεναι συνδρομαὶ ὀφείλουν νὰ λήγωσι τὴν 30 Ἰουνίου ἢ 31 Δεκεμβρίου (ἔ. ν.)

Κατευθυντέον, εἰς Βιέννην μὲν, A la Redaction du journal grec "Ἡμέρα .„ (Landstrasse Reisnerhof Nr. 481 à Vienne.)

ΗΜΕΡΑ

Ἐπιστατοῦσι δὲ καὶ ἄλλαγόσε, οἱ ΚΚ. Δ. Στουδίτης ἐν Κωνσταντινουπόλει· Χ. Μιχαὴλ Δημητρίου ἐν Βουκουρεστίῳ· Δ. Δημόπουλος ἐν Ἰασίῳ· Κ. Θεοδόσης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· Ι. Πάρσαλης ἐν Καΐρῳ· Ι. Α. Παραμυθιώτης ἐν Κερκύρᾳ· Φ. Σαρίας ἐν Σμύρνῃ· Χ.ΙΝ. Φιλαδελφεὺς, καὶ Ἐμ. Γεωργίου ἐν Ἀθήναις· Ν. Νικολαΐδης ἐν Ἰόῃφῃ· Α. Σ. Ἀγαπητὸς ἐν Πάτραις· Κ. Δαρζυλοβίτης ἐν Θεσσαλονίκῃ· Π. Μιχαηλίδης ἐν Ἱράκλεᾳ· Γ. Δημόπουλος ἐν Γαλαξίῳ· Κ. Μιχαηλὴς ἐν Ἀδριανουπόλει· Ἰω. Φωκᾶς ἐν Κεφαλληνίᾳ· Μ. Σφυρίζης ἐν Μιτυλήνῃ· Α. Σάμιας ἐν Κυδωνίαις· Δ. Ἀγγελίδης ἐν Φιλιππουπόλει· Δ. Λοΐζος ἐν Κύπρῳ· Μ. Σκρινὴς ἐν Βηρυτῷ· Κ. Ν. Σιμωνίδης ἐν Κραΐοβᾳ· Χριστὸφ. Μιχαὴλ ἐν Καλαφατίᾳ· Michele Leeb alla Tipografia del Lloyd ἐν Τεργέστῃ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ.

Τὰ τῆς Σερβίας ὀσημέραι θολούμενα. — Οἱ ἐν Ῥώμῃ ἐπίσκοποι συντάσσουαν ἀναφωνὰν ὑπὲρ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας. — Ἐπιστολὴ τοῦ Γαριβάλδη, κατηγορίαι κατὰ τοῦ Ῥατάτση ἐν τῇ Βουλῇ ὡς προγινώσκοντος τὴν μελετηθεῖσαν ἐπίδρομὴν καὶ ἀπολογία αὐτοῦ. Τελευταῖαι εἰδήσεις. (Ἡ Ἰταλικὴ βουλὴ ἐγκρίνει τὴν διαχωρὴν τῆς κυβερνήσεως.)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἐν Βιέννῃ, (27)8 Ἰουνίου.

Σιωπᾷ ὁ τηλέγραφος τῆς Ῥαγούζης· σιωπᾷ ἀκόμη καὶ ὁ ἀπό τινος τόσας στήλας τῶν ἐφημερίδων τῆς Βιέννης πληρώσας μὲ ἐπινικίους ἀγγελίας Ὀμὲρ πασσᾶς. Τί πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τούτου; μήπως ὅτι, μετὰ τὴν ἔνδοξον νίκην τοῦ Γενίκιοϊ, ὅπου ἡττήθη κατὰ κράτος ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου, οὐδὲν πλέον πρόσκομμα ἀπήντησεν ὁ νικηφόρος στρατὸς, καὶ ἐβάδισεν ὡς ἐπὶ ῥόδων τὴν εἰς τὴν Κετίγνην ἄγουσαν; Τῷ ὄντι, ἐὰν ἀληθῶς οἱ Μαυροβουνιῶται ὑπέστησαν τόσον δεινὰς ἥττας, εἶναι ἀνίκανοι νὰ ἀντιτάξωσι τὴν ἐλαχίστην ἀντίστασιν. Εἴχομεν τὴν ὑπομονὴν νὰ διεξέλθωμεν ἐπισταμένως πάντα τὰ δελτία ὅσα ἀπεστάλησαν ἐκ τοῦ στρατηγείου τοῦ Ὀμὲρ πασσᾶ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξεύχθη ἡ γέφυρα ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Λίμα, καὶ εἰσέβαλον τὰ τουρκικὰ στρατεύματα εἰς τὸ Μαυροβούνιον. Ἐρριθμήσαμεν τοὺς νεκροὺς οὓς ἀπώλεσαν οἱ Μαυροβουνιῶται, καὶ εὕρομεν ὅτι συμποσοῦνται περίπου εἰς δισχιλίους. Οἱ τραυματίαι εἶναι ἀναλόγως τετραπλάσιοι. Ἀφίνομεν πλέον ὅτι ἐκυριεύθησαν λάφυρα ἱκανὰ νὰ πληρώσωσιν ὅλας τὰς ἀποθήκας τῆν Σκόδρας, καὶ ὅτι οἱ Μαυροβουνιῶται πρέπει νὰ ἔχωσι μεγάλην προμήθειαν σημαιῶν, ἐὰν ἀκόμη σώζονται δύο τρεῖς εἰς τὴν Κετίγνην. Περιοριζόμεία μόνον εἰς τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀνδρῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ Μαυροβούνιον δὲν περιλαμβάνει πλείους τῶν 20,000 πολεμιστῶν. Ἐξ αὐτῶν οἱ ἡμίσεις περίπου εἶναι διεσπαρμένοι εἰς τὰ πρὸς τὴν Ἐρζεγοβίνην σύνορα, ἄλλοι μὲν φυλάσσοντες τὰς στενωποὺς τῆς Δούγας, καὶ ἄλλοι πολιορκοῦντες τὸ Νιξίκ. Οἱ πολέμιοι λοιπὸν τοῦ ἐξ Ἀλβανίας εἰσελάσαντος στρατοῦ δὲν ὑπερέβαινον τοὺς δεκακισχιλίους. Ἐννοεῖ τῶρα ὁ ἀναγνώστης τὸ συμπέρασμα; Κατὰ τὰ δελτία τοῦ Ὀμὲρ πασσᾶ, ὅλος ὁ στρατὸς ὅστις ἠδύνατο νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸν χείμαρον τῆς ἐπιδρομῆς ἢ ἔπεσεν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ἢ νοσηλεύεται εἰς τὰ νοσοκομεῖα. Ἐὰν ὁ Ἀβδὴ πασσᾶς ἐπροχώρει εἰς τὰ ἐνδότερα, δὲν θὰ ἀπήντα εἰμὴ γυναῖκας μόνον καὶ παιδία. Δὲν εἴχομεν δίκαιον λοιπὸν ἀποροῦντες διατί μέχρι τοῦδε ἔμενε προσηλωμένος εἰς τὴν θέσιν του, καὶ δὲν πρέπει νὰ δυσπιστήσωμεν εὐλόγως πρὸς τὰ προηγηθέντα δελτία τοῦ ὀθωμανοῦ ἀρχιστρατήγου, ἐὰν δὲν μάθωμεν μετά τινας ἡμέρας ὅτι ἐδεΐπνησε πραγματικῶς εἰς τὴν Κετίγνην, ὡς προαναγγέλλουσιν οἱ τουρκόφιλοι τῆς Ῥαγούζης;

Εἰς πολὺν τῶντι παροξυσμὸν φαίνονται ἐν Σερβίᾳ τὰ πνεύματα. Τοῦρκοι καὶ Χριστιανοὶ ὑποβλέπονται ἀδιακόπως· τὸ παράδοξον δὲ εἶναι ὅτι οἱ πρῶτοι δίδουσιν ἀφορμὰς ῥήξεως εἰς τοὺς δευτέρους, ἐνῷ, ὡς ἐκ τοῦ ὀργασμοῦ ὅστις ὑφίσταται ἐν ταῖς σλαβικαῖς ἐπαρχίαις τῆς Τουρκίας, ἐπερμένετο ἐκ τῶν Ὀθωμανῶν περισσοτέρα τις φρόνησις. Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ ἑπόμενον ἐκ Βελιγραδίου τηλεγράφημα, φέρον ἡμερομηνίαν 25|6 Ἰουνίου.

"Χθὲς πάλιν ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ τουρκικοῦ σταθμοῦ ἐπέπεσε καθ' ἑνὸς στρατιώτου τῆς σερβικῆς ἀστυνομίας· ἐκένωσε κατ' αὐτοῦ δύο πιστόλας, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ἐπληγώθη εἰς διαβάτης Τάρταρος, διατελῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ αὐστριακοῦ προξενείου. Κατὰ συνέπειαν τοῦ γεγονότος τούτου ἐκλείσθη τὸ Σταμποὺλ Καπὶ καὶ διεκόπη ἡ συγκοινωνία, συναθροισθέντος ἀπείρου πλήθους λαοῦ, μένεα πνέοντος κατὰ τῶν Τούρκων. Σήμερον ὅμως ἀποκατέστη ἐκ νέου ἡ ἡσυχία, ἐπεμβάσης τῆς ἐξουσίας καὶ διαλυσάσης τὸ πλῆθος· ἀλλ' οἱ τουρκικοὶ φρουροὶ διαμένουσιν ὑπὸ τὰ ὅπλα. Ὁ ἀστυνομικὸς στρατιώτης εἶναι ὑπὸ κράτησιν καὶ ἀνακρίνεται.„

Αἱ διαπραματεύσεις ἀπό τινος εἶναι ζωηρόταται μεταξὺ πολλῶν μυστικοσυμβουλίων τῆς Εὐρώπης ὧν ἕκαστον ἐμπνέεται ὑπὸ ἰδιαιτέρων συμφερόντων καὶ ἐπιθυμιῶν. Ἐσχάτως παρετηρήθη συχνὴ ἀνταλλαγὴ διπλωματικῶν ἐγγράφων μεταξὺ Βιέννης καὶ Παρισίων, καὶ ἀλλεπάλληλοι συνεντεύξεις τοῦ Κ. Μετερνίχου καὶ Τουβενέλ, καὶ ἐκ τούτου ἔλαβον σπουδαιότητά τινα τὰ διαθρυλλούμενα περὶ συστάσεως εὐρωπαϊκοῦ συνεδρίου, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐξομάλυνσις πάντων τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν, καὶ κυρίως ἡ ὁριστικὴ ῥύθμισις τῶν ἰταλικῶν πραγμάτων. Ἡ εἰς τὸ Μαυροβούνιον εἰσβολὴ τῶν τουρκικῶν δυνάμεων μετέτρεψε πρὸς στιγμὴν τὸν ῥοῦν τῶν διαπραματεύσεων τούτων πρὸς ἄλλο σημεῖον, ὅπου ἐφαίνετο κυοφορούμενος ὁ δεινότερος κίνδυνος. Λέγεται λοιπὸν ὅτι ἡ αὐλὴ τοῦ Κεραμεικοῦ ἐζήτησε παρὰ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως νὰ πείσῃ τὴν Πύλην, μετερχομένη τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐπιῤῥοῆν της, νὰ συγκατατεθῇ εἰς ἀνακωχὴν ὅπλων, ἤτις ὑπέσχετο νὰ γίνῃ δεκτὴ παρὰ τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου. Ἡ φιλικὴ ἐπέμβασις τῆς Αὐστρίας ἠδύνατο λίαν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀγώνων, οὓς διεθρυλλήθη συγχρόνως ὅτι καταβάλλει ὁ Κ. Μουστιὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει προτείνων τὴν μεσιτείαν τῆς Γαλλίας πρὸς κατάπαυσιν τῆς αἱματοχυσίας.

Δὲν ἀπῃτεῖτο νὰ ἔχῃ τις τὸ δῶρον τῆς μαντείας, ὅπως εἰκάσῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι, μὲ ὅλας τὰς ἀρνήσεις τῶν κληρικῶν ἐφημερίδων, ὁ ἐξαγιασμὸς τῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ μαρτυρησάντων ἦτο μόνον τὸ πρόσχημα, ὅπως συῤῥυσῶσιν ἐκ περάτων τῆς οἰκουμένης οἱ καθολικοὶ ἐπίσκοποι εἰς Ῥώμην. Ὁ κύριος σκοπὸς ἦτο νὰ ἀναγωρισθῇ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης συνελεύσεως ὅτι ἡ κοσμικὴ ἐξουσία συνδέεται ἀναποσπάστως μετὰ τῆς πνευματικῆς, καὶ δι' ἐπισήμου τινὸς δόγματος νὰ δεσμευθῶσιν ἐπικινδύνως αἱ καθολικαὶ συνειδήσεις. Ἀφοῦ τὸ σχέδιον τοῦτο ἀπέτυχε διὰ τῆς ἀντιστάσεως καὶ ἴσως καὶ διὰ τῶν ἀπειλῶν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, οἱ ἐπίσκοποι οἱ ὑπακούσαντες εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ποντίφηκος ἐσκέφθησαν νὰ ἀποδείξωσι κατ' ἄλλον τρόπον τὴν πρὸς αὐτὸν ἀφοσίωσίν των, οὐχὶ μὲν οὕτω πάνδημον, ἀλλὰ δυνάμενον πάντοτε νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν θρίαμβον τῆς Ἐκκλησίας. Τηλεγράφημα τῆς Μασσαλίας, ἀπανθίζον εἰδήσεις ἐκ Ῥώμης μέχρι τῆς 18/30 παρελθόντος, ἀναγγέλλει ὅτι ὁ ἱερὸς σύλλογος ἀπεφάσισε νὰ πέμψῃ ἀναφορὰν πρὸς τὸν Πάπαν, ἐκφράζων τὴν εἰς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν ἄκραν αὐτοῦ ἀφοσίωσιν. Ἡ σύνταξις τοῦ ἐγγράφου τούτου, ἀνετέθη εἰς τὸν ἄγγλον καρδινάλιον Βίζεμαν καὶ εἰς γάλλον τινὰ ἐπίσκοπον.

Ὁ περὶ τῶν πολιτικῶν ἑταιριῶν νόμος, ὃν καθυπέβαλεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν βουλῶν ὁ Κ. Ῥατάτσης, καίτοι δικαιολογούμενος ὑπὸ τῆς ὀσημέραι ἐπιτεινομένης αὐθαδείας τοῦ κόμματος τῆς ἐνεργείας, δὲν ἐπροξένησεν εὐάρεστον ἐντύπωσιν εἰς τὸν φιλελεύθερον τύπον τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον, οὐχὶ μόνον ἀπαγορεύεται πᾶσα καταγραφὴ ἐθελοντῶν, πᾶσα συνδρομὴ διδομένη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, πᾶν ἀχεδὸν δυνάμενον νὰ ταράξῃ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῆς Ἰταλίας, πᾶσα δημοσία συζήτησις ἀρχῶν ἀντικειμένων εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀλλὰ παραχωρεῖται εἰσέτι εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διαλύῃ κατ' ἀρέσκειαν τὰς πολιτικὰς ἑταιρίας. Ὁ δρακόντειος οὗτος ὅρος, ἀντιβαίνων ἄντικρυς εἰς τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας, ἃς ὁ θεμελιώδης νόμος ἐγγυᾶται εἰς τὸν λαὸν, καταστρέφει ἓν τῶν πολυτιμοτέρων αὐτοῦ δικαιωμάτων, τοὶδικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι. "Ἂς προσέξῃ καλῶς ὁ Κ. Ῥατάτσης, γράφει ἡ Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία· διὰ τῆς ἐλευθερίας τὸ Πεδεμόντιον προσείλκυσεν εἰς ἑαυτὸ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν, καὶ μόνον διὰ τῆς ἐλευθερίας δύναται νὰ συμπληρωθῇ καὶ νὰ ἐμπεδωθῇ τὸ ἔργον τῆς ἑνώσεως.„

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωσσιῶν προχωρεῖ ἀείποτε γενναίῳ τῷ βήματι ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, θηρεύων τὴν ἐπίζηλον δόξαν τοῦ ν' ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων ἢ εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασις αὐτοῦ ὡς σημεῖον χρονολογικὸν τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ εὐρέως ἐκείνου κράτους, ὁ συνέστησε μὲν ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ μεγάλου Πέτρου καὶ εἴμαρτο νὰ ἑδραιώσῃ ἡ γενναία

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ. (*)

Μυθιστόρημα Βίκτορος Οὔγου. — Μετάφρασις Ι. Ι. Σ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.. — ΦΑΝΤΙΝΑ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. — ΠΤΩΣΙΣ.

Δ'.

Τὶ καὶ πῶς τὰ τυροποιεῖα τοῦ Πονταρλερίου.

Διὰ νὰ δώσωμεν τῶρα μίαν ἰδέαν περὶ τῶν διατρεξάντων ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ καλήτερον εἶναι ν' ἀντιγράψωμεν ἐνταῦθα μίαν ἐπιστολὴν τῆς κυρίας Βαπτιστίνης πρὸς τὴν κυρίαν Βουαχέβρου, ἔνθα περιγράφεται ἀφελῶς ἡ συνομιλία τοῦ ἀνθρώπου τοῦ κατέργου μὲ τὸν ἐπίσκοπον.

. . . . . .

«. . . . Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἰς κάνένα δὲν ἔδιδε προσοχήν. Ἔτρωγεν ἀρπακτικὰ, ὡς νὰ εἶχε βουλιμίαν. Ἀλλὰ μετὰ τὸ δεῖπνον, στραφεὶς πρὸς τὸν ἀδελφόν μου, — Γέροντα τοῦ Θεοῦ, τὸν εἶπεν, αὐτὰ ὅλα εἶναι δι' ἐμὲ πολὺ πλέον καλὰ παρ' ὅσον εἶμαι συνειθισμένος, ὅμως νὰ ξεύρῃς ὅτι οἱ ἀμαξάδες ὁποῦ δὲν μὲ ἄφησαν νὰ φάγω μαζῆ τους τρώγουν καλήτερα παρὰ τὴν αὐθεντιά σου.

» Νὰ σᾶς εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, αὐτὴ ἡ παρατήρησις μ' ἐπείραξεν ὀλίγον. — Οἱ ἀμαξάδες, ἀπεκρίθη ὁ ἀδελφός μου, κοπιάζουν περισσότερον παρ' ἐμέ.

» — Ὄχι, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἔχουν περισσότερα, εἶπέ μου, χρήματα· ἐνῷ ἡ αὐθεντιά σου εἶσαι πτωχός. Ἐκεῖνο φαίνεται. Ἴσως δὲν θὰ εἶσαι οὔτε ἐφημέριος. Εἶσαι ἐφημέριος κἄν; Ἀ! ἐδῶ εἶναι ὅπου θέλω τὸν Θεὸν νὰ ἤταν δίκαιος· θὰ ἤσουν ἐφημέριος.

» — Ὁ Θεὸς εἶναι πλέον παρὰ δίκαιος, εἶπεν ὁ ἀδελφός μου Καὶ μετά τινα στιγμὴν, — Καὶ τῶρα κύριε Γιάννη, ἐπρόσθεσεν εἰς τὸν ἴδιον, παγαίνετε εἰς τὸ Πονταρλέρι;

» — Ὑποχρεωμένος· καὶ ὑποχρεωμένος μάλιστα νὰ περάσω ἀπ' αὐτὸν τὸν δρόμον, καὶ ὄχι ἀπ' ἄλλον· καὶ τόσαις ὥραις νὰ μείνω εἰς τὸν ἕνα τόπον, τόσαις εἰς τὸν ἄλλον, ὄχι περισσότερον, οὔτε ὀλιγώτερον. Αὔριον τὴν αἰκὴν πρέπει νὰ ξεκινήσω. Καὶ εἶναι πρᾶγμα βαρὺ νὰ ταξειδεύῃ κάνεὶς εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχήν. Τὴν νύκτα κάμνει κρύο, καὶ τὴν ἡμέρα ζέστη πολλή.

» — Ξεύρεις ὅμως ὅτι ἐκεῖ ὅπου παγαίνεις εἶναι καλὸς τόπος; Εἰς τὴν ἐπανάστασιν, εἴχαμεν ἀφανισθῆ καὶ ἡμεῖς καθὼς πολλοί, καὶ κατέφυγα εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου ἔζησα κἄμποσον καιρὸν κ' ἐγὼ μὲ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μου. Δὲν μοῦ ἔλειπεν ἡ προθυμία. Ἤῤῥα ἐκεῖ νὰ ἐργασθῶ εἰς πολλὰ πράγματα· ὅτι ἤθελες. Ἔχει ἐκεῖ χαρτοποιεῖα, βυρσοδεψεῖα, ἐλαιοποιεῖα, μεγάλα ἐργοστάσια ὅπου κατασκευάζουν πράγματα τῆς ὡρολογιακῆς, ἄλλα ὅπου δουλεύουν τὸν χαλυβα, ἄλλα διὰ τὸν χαλκὸν, εἴκοσι τοὐλάχιστον χυτήρια σιδήρου, ἐξ ὧν τέσσαρα σημαντικώτατα . . .

» Ἔπειτα ὁ ἀδελφός μου διεκόπη, καὶ ἐγύρισε καὶ μὲ ἠρώτησε· Θαῤῥῶ δὲν ἔχομεν ἐκεῖ καὶ συγγενεῖς;

» — Ἔχομεν, τὸν ἀπεκρίθηκα, μεταξὺ ἄλλων τὸν κύριον Αὐσενέτην, ὅστις ὑπὸ τὴν προλαβοῦσαν κυβέρνησιν εἶχεν εἰς τὸ Πονταρλέρι καὶ κἄποιον ἀξίωμα.

» Καὶ, ἐπανέλαβεν ὁ ἀδελφός μου, ἀλλ' εἰς τὰ 1793 κἀνεὶς δὲν εἶχε πλέον συγγενεῖς· εἶχε μόνον τὰς χεῖράς του· ἐδέθηκα εἰς τὴν ἐργασίαν. Εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου τῶρα παγαίνεις, κύριε Γιάννη, ἔχουν καὶ μίαν βιομηχανίαν ὁλωσδιόλου πατριαρχικήν. Νὰ ἰδῇς μίαν βιομηχανίαν, ἀδελφὴ Βαπτιστίνη, πολὺ εὐάρεστον. Κατασκευάζουν τυρί. Βλέπεις παντοῦ τυροποιεῖα.

» Καὶ ἤρχησε τότε ὁ ἀδελφός μου, ἐνῷ ἔδιδεν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ τρώγῃ, νὰ τὸν ἐξηγῇ μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας πῶς καὶ τί εἶναι τὰ τυροποιεῖα τοῦ Πονταρλερίου· ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ μέρους ἐκείνου τοὺς δίδουν δύο ὀνομασίας· τὰ τυροποιεῖα τῶν πλουσίων, ὅπου εὑρίσκονται σαράντα καὶ πενῆντα ἀγελάδαις, τὰ ὀνομάζουν ἀρχοντικαῖς αὐλαῖς· αὐτὰ δίδουν ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ χιλιάδας κεφάλια τυρὶ κάθε καλοκαῖρ· τὰ ἄλλα, τὰ ὀνομάζουν συντροφαῖς, καὶ εἶναι τῶν πτωχῶν. Διάφοροι χωρικοὶ τοῦ βουνοῦ βάλλουν τὰς ἀγελάδας των ὅλας ὁμοῦ, καὶ ἔπειτα μοιράζονται τὸ τυρί. Παίρνουν μισθωτὸν ἕνα τροποιὸν, τὸν ὁποῖον ὀνομάζουν σύγγαλον. Ὁ σύγγαλος παραλαμβάνει τὸ γάλα τῶν συντρόφων τρὶς τῆς ἡμέρας, καὶ ἔχει μὲ τὸν καθένα τους διπλᾶ ξυλάρια, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα κόπτει μὲ τὸ μαχαῖρί του, καὶ σημειώνει πόσους κάδους ἔλαβε. Ἡ ἐργασία τῶν τυροποιείων ἀρχίζει ἐκεῖ πρὸς τὰ τέλη τοῦ ἀπριλίου μηνὸς· πρὸς τὰ μέσα τοῦ ἰουνίου, οἱ τυροποιοὶ φέρουν πάλιν εἰς τὸ βουνὸν τὰς ἀγελάδας των.

» Ὅσον ἔτρωγεν ὁ ἄνθρωπος, τόσον ἤρχετο εἰς τὸν ἑαυτόν του. Ὁ ἀδελφός μου ἐπρόσεχε νὰ τὸν χύνῃ ἀπὸ τὸ καλὸν ἐκεῖνο κρασὶ τῆς Μάλβας, τὸ ὁποῖον δὲν πίνει οὔτε αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἐπειδὴ λέγει ὅτι εἶναι ἀκριβόν. Ἐκάθητο καὶ τοῦ διηγεῖτο αὐτὰς ὅλας τὰς λεπτομερείας τῶν τυροποιείων μὲ τόσην γλυκύτητα! ἀγκαλὰ τὸν γνωρίζετε· καὶ ὅταν ἐτύχαινε περίστασις, δὲν ἔλειπε τοῦ ν' ἀπευθύνεται μὲ ἀγάπην καὶ πρὸς ἐμέ. Καθὼς ἐκατάλαβα, ἐπειδὴ πολλάκις ἔστρεψε τὴν ὁμιλίαν εἰς τὸ καλὸν αὐτὸ ἀπάγγελμα τοῦ συγγάλου, ἐπεθύμει νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐννοήσῃ, χωρὶς νὰ τὸν προτρέψῃ ἀπ' εὐθείας, ὅτι θὰ ἤτον ἔργον κατάλληλον δι' αὐτόν. "Ἐν πρᾶγμα ἐθαύμασα. Ὁ ἄνθρωπος περὶ οὗ ὁ λόγος, ἦτον καθὼς σᾶς τὸν εἶπα. Ἠνασούτω ὁ ἀδελφός μου, εἰς ὅλον τὸ διάστημα τοῦ δείπνου, καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἀκόμη, ἂν ἐξαιρέσετε ὀλίγους τινὰς λόγους τοὺς ὁποίους τὸν εἶπεν ὅταν ἐμῆρῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν μας περὶ τοῦ Ἰησοῦ, λέξιν δὲν ἐπρόφερεν ἱκανὴν νὰ ἐνθυμίσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν ποῖος ἦτον, οὐδὲ νὰ τὸν δώσῃ νὰ καταλάβῃ ποῖος ἦτον ὁ ἀδελφός μου. Ἴσως ἄλλος τινὰς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀδελφοῦ μου

(*) Ἴδε ἀπὸ ἀριθ. 346 μέχρις ἀριθ. 351 Β τῆς «Ἡμέρας».

καρδία τοῦ Ἀλεξάνδρου β'. Ὁ σπουδαιότερος κλάδος παντὸς εὐνομουμένου κράτους, ὁ δικαστικὸς, ἦτον ὁ μᾶλλον παρημελημένος ἐν τῇ Ῥωσσίᾳ. Ἡ κυβέρνησις ἑνόησε πόσον ἀναγκαία ἦτον ἡ ῥιζικὴ αὐτοῦ μεταρρύθμισις, καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνύψωσε τὴν δικαιοσύνην εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς περιωπὴν, παραδεχθὲν παμψηφεὶ τὸν δημοσίευσιν τῶν δικαστικῶν συζητήσεων καὶ τὴν σύστασιν τῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων. Ἐνομοθετήθη δὲ πρὸς τούτοις νὰ μὴ ἔχῃ τοῦ λοιποῦ κῦρος οὐδεμία δικαστικὴ ἀπόφασις μὴ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.

Ἡ εἰρηνικὴ φατρία τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου ἡ καθυποβαλοῦσα τὴν πρότασιν, ἣν κατεχωρίσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, περὶ τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐξοπλισμῶν, δὲν ἴσχυσε νὰ πραΰνῃ τὸν πολεμικὸν παροξυσμὸν, ὑφ' οὗ κατέχεται ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία. Μετὰ τὰς ἀγορεύσεις πολλῶν ῥητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐν οἷς διεκρίθη ὁ Κ. Δισραέλης, ὁ λόρδος Πάλμερστων ἔθηκε τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐζήτησε τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Γενομένης ψηφοφορίας, ἡ πολιτεία τοῦ Ὑπουργείου ἐπεδοκιμάσθη διὰ ψήφων 367 κατὰ μόνον 65. Ὁ ῥήαμβος ὑπῆρξε πλήρης· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἔφθασεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀδυναμίας, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι δὲν κρίνει εὔθετον τὸν καιρὸν, ὅπως προκαλέσῃ ὑπουργικὴν κρίσιν, καθόσον καὶ πολέμησε ῥητῶς τὴν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐμπιστοσύνης πρότασιν.

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ φύλλον τῆς Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας, ἐξ οὗ ἀπήνθισεν ὁ τηλέγραφος τὴν σύντομον ἐκείνην περίληψιν περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ Μεξικοῦ σχεδίων τῆς Γαλλίας, ἣν ἀνέγνων οἱ ἀναγνῶσται ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς Ἡμέρας. Σπεύδομεν νὰ ἀποσπάσωμεν ἐξ αὐτοῦ τὸ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀφορῶν τεμάχιον, ὡς ἄξιον μεγάλης προσοχῆς, διότι ἐὰν ἀληθῶς εἰς τὸ Μεξικὸν ἐπαυλάσσεται ἡ τύχη τῆς Ἀλγερίας, ἐνδεχόμενον νὰ προκύψῃ ζήτημά τι εὐρωπαϊκὸν, δυνάμενον νὰ συνεπιφέρῃ ἀκαταλογίστους συνεπείας.

Ὁ Αὐτοκράτωρ διατηρεῖ ἀκμαίαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐν τῷ Μεξικῷ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων του. Κατὰ βάθος δὲν εἶναι ὅσον ὑποτίθεται κοινῶς δυσηρεστημένος διὰ τὴν ἀποχὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἱσπανίας. Ἡ ἀπομόνωσις κατέστησεν αὐτὸν ἐλευθερώτερον εἰς τὰς πράξεις του καὶ τὸν λύει ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῆς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκστρατείας ὑπογραφείσης συμβάσεως. Ἐπίσης ἀπατῶνται οἱ φανταζόμενοι ὅτι ἔδωκε μεγάλην βαρύτητα εἰς τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ἀρχιδουκὸς Μαξιμιλιανοῦ καὶ ὅτι μετὰ μεγάλης θλίψεως εἶδε ναυαγοῦν το σχέδιον ἐκεῖνο. Φρονῶ ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ οὐδέποτε συνέλαβε μεγάλας ἐλπίδας περὶ τοῦ ὅτι ἤνου δυνατὸν νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς Μεξικανοὺς τοιαύτην δυναστείαν, ἀλλ' ἤθελησε μᾶλλον νὰ ἀποδεῖξῃ ἀφιλοκέρδειαν, πεποιθὼς ὅτι ἐκ τούτου δὲν ἐκωλύετο ἡ πραγματοποίησις τῶν σχεδίων του.

Τὰ σχέδια ταῦτα δὲν εἶναι εἰσέτι καλῶς ἐγνωσμένα, ἀλλὰ θὰ ἀναπτυχθῶσι μικρὸν κατὰ μικρὸν, καθόσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο αἱ περιστάσεις, καὶ θὰ κινήσωσι τὴν ἐκπληξιν τοῦ κόσμου. Ἔστε βέβαιος ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ θὰ λάβῃ παρὰ τῶν Μεξικανῶν τὴν ἀντιμισθὰν τῆς ὑπηρεσίας ἣν τοῖς προσφέρει, καὶ ὅτι ἡ ἐπέμβασις ἡμῶν δὲν θὰ ἔχῃ τὴν διάκρειαν μιᾶς ἐκστρατείας.

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τῆς ἐκστρατείας εἶναι ἡ ἀνατροπὴ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ζουαρὲ· ἀλλὰ τῆς κυβερνήσεως, ταύτης ἀνατραπείσης, εἶναι ἀναπόφευκτον νὰ ἀνδρυθῇ ἑτέρα, καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον ἡμεῖς θὰ ἀναλάβωμεν τὴν φροντίδα ταύτην. Θὰ ἐπωφεληθῶμεν δὲ ἐκ τούτου, ὅπως ἀποζημιωθῶμεν διὰ τὰς δαπάνας τοῦ πολέμου, αἴτινες ὁμολογουμένως δὲν θὰ εἶναι μικραί.

Ἔχω ἀφορμὰς νὰ πιστεύω ὅτι, ἀφοῦ καταδειχθῇ ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀνέγερσις μοναρχικῆς κυβερνήσεως ἐν Μεξικῷ, θὰ θεωρηθῇ τοῦτο ὡς ἀποχρῶν λόγος, ὅπως ἐπεκταθῇ εἰς ἀεὶ εἰς τὰς χώρας ἐκείνας ἡ γαλλικὴ ἐπιῤῥοὴ ὑπὸ τὴν μορφὴν προστασίας, ὡς ἡ τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῶν Ἰονίων Νήσων. Τὸ Μεξικὸν θὰ μετασχηματισθῇ εἰς γαλλικὴν ἀποικίαν ἀπολαύουσαν ὡς οἷόν τε πλείονος αὐτονομίας καὶ φιλελευθέρων θεσμῶν. Θὰ φανῶσιν ἀφειδεῖς ἐείς τὴν ἀπονομὴν τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, διότι κυρίως θὰ ζητήσωσιν ἐμπορικὰ ὠφελήματα. Εἰς Παρισίους φρονοῦσιν ὅτι κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον θὰ ἀνοιχθῇ πολύτιμος ἀγωγὸς ἐξαγωγῆς διὰ τὴν βιομηχανίαν μας καὶ εὐρὺ στάδιον παραγωγῆς. Ἀπὸ τοῦδε σκέπτονται νὰ εἰσαγάγωσι τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος. Ἑνὶ λόγῳ ἡ Γαλλία ἐπιδιώκει δύο συγχρόνως σκοπούς. Θὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ Μεξικὸν πολιτεύουσα καὶ διδάσκουσα αὐτὸ πῶς νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ φυσικὰ πλούτη του.

ΣΛΑΒΙΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ.

Ἐρανιζόμεθα ἐκ τοῦ Βάνδερερ τὴν ἑπομένην ἐπιστολὴν ἐκ Ῥαγούζης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18/30 μαΐου.

Τὰ τηλεγραφήματα τὰ ἀναγγέλλοντα ὅτι τὰ τουρκικὰ στρατεύματα διῆλθον εἰς διάφορα σημεῖα τὰ σύνορα τοῦ Μαυροβουνίου ἐπεβεβαιώθησαν σήμερον ὑπὸ τῶν ἐκ Σκόδρας ἐπιστολῶν. Ὁ Ἀβδὴ πασσᾶς κατέλαβε μετ' 20,000 ἀνδρῶν τὸ Βιελοπαύλοβιτς καὶ τὴν Πιπέρην ἐπὶ τοῦ μαυροβουνιωτικοῦ ἐδάφους, καὶ ὁ Χουσεὶν πασσᾶς θέσεις τινὰς πρὸς τὴν Βασσογβίτσην. Φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιδρομὴ αὕτη δὲν ἐγένετο μετὰ σπουδαίας συμπλοκὰς οὐδὲ μετ' ἐπίμονον ἀντίστασιν. Δὲν εἶναι ἀπίθανος ἡ εἰκασία ὅτι τὸ Μαυροβούνιον ἠθέλησε νὰ ἑνοποιήσῃ τὴν Ὑψηλὴν Πύλην ἐνώπιον τῶν μεγάλων Δυνάμεων καὶ νὰ δώσῃ συγχρόνως ἀφορμὴν εἰς τὴν Σερβίαν νὰ μετάσχῃ δραστηρίως τοῦ πολέμου, ἀλλεπαλλήλως διακηρύξασαν ὅτι δὲν θὰ διστάσῃ νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν, ἐὰν οἱ Τοῦρκοι εἰσήρχοντο εἰς τὸ μαυροβουνιωτικὸν ἔδαφος. Ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος διεμαρτυρήθη ἤδη κατὰ τῆς εἰσβολῆς ταύτης παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις τῶν μεγάλων δυνάμεων.

Ἡ εἰς τὸ Μαυροβούνιον εἰσβολὴ μετὰ τόσον πολυαρίθμου στρατοῦ δὲν ἀπαιτεῖ βεβαίως μέγαν ῥωσσισμόν· ἀλλὰ τὸ μέλλον θὰ ἀποδεῖξῃ ἂν ὁ στρατὸς οὗτος θὰ δυνηθῇ νὰ διατρίψῃ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τοῦ ἐγχωρίου ἐδάφους. Καθ' ὁδὸν θὰ ἀπαντήσῃ μυρία προσκόμματα, ἀναριθμήτους στενωποὺς. Ὁ Ὀμὲρ πασσᾶς εἶναι εὐφυὴς στρατηγὸς καὶ θὰ διευθύνῃ βεβαίως ἐπιτηδείας τὰς στρατιωτικὰς κινήσεις· ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ λησμονήσῃ ὅτι πασσᾶς τις τῆς Σκόδρας, ὅστις κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἀπεπειράθη νὰ κατακτήσῃ τὸ Μαυροβούνιον ἄγων μεθ' ἑαυτοῦ 100,000 ἀνδρῶν, ἐπανῆλθεν ἄπρακτος, ἀφοῦ ἀπώλεσεν εἰς τὰ ὄρη ἐκεῖνα ὑπὲρ τὰς 30 χιλιάδας. Οἱ φίλοι τῶν Τούρκων διϊσχυρίζονται ὅτι ὁ Ὀμὲρ πασσᾶς θὰ διεπνεῖν μετά τινας ἡμέρας εἰς Κετίγνην. Ἄλλοι τούναντίον λέγουσιν ὅτι ἡ ὁδὸς ἣν ὁποίαν πρέπει νὰ διατρέξῃ μέχρις οὗ φθάσῃ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην θὰ τοῦ ἐρεθίζῃ πολὺ τὴν ὄρεξιν.

Μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ ὑπὸ τὸν Δερβὶς πασσᾶν τουρκικοῦ στρατοῦ παρὰ τὴν Κερστέτσην καὶ τὴν ὑποχώρησιν αὐτοῦ εἰς Βιλέκην, δὲν ἐλάβομεν πλέον σπουδαίας εἰδήσεις ἐκ τῆς Ἐρζεγοβίνης. Ὁ Δερβὶς πασσᾶς περιμένει ἐπικουρίαν δύο ταγμάτων τὰ ὁποῖα ἀπεβιβάσθησαν ἐσχάτως εἰς Κλὲκ, καὶ τεσσάρων ἄλλων τὰ ὁποῖα ἐκίνησαν ἐκ Σεραγιέβου. Λέγεται ὅτι τὸ φρούριον τοῦ Νιξὶκ δὲν θὰ ἀνθέξῃ εἰσέτι ἐπὶ πολύ.

ΒΕΛΠΡΑΔΙΟΝ, (23)4 ἰουνίου.

Τοῦρκοί τινες τῶν εὐπόρων ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Πασσᾶ τὴν ἄδειαν νὰ μετοικήσωσιν εἰς τὸ φρούριον. Ἠρώτησα ἕνα ἐξ αὐτῶν πόθεν παρεκινήθησαν εἰς τοῦτο, καὶ ἔλαβον εἰς ἀπάντησιν ὅτι, ἄν καὶ ἔζων ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τῶν Σέρβων, αἱ ἀρχαί τοὺς συνεβούλευσαν νὰ μεταφέρωσι τὰ κινητὰ αὐτῶν κτήματα καὶ ἴδως τὰ πολύτιμα των πράγματα εἰς τὸ φρούριον. Τότε ἐζήτησαν ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ πασσᾶ, ὅστις ἐγνωστοποίησεν αὐτοῖς εἰς ποίας σχέσεις εὑρίσκεται μετὰ τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως, προσθεὶς ὅτι, ἐὰν συμβῇ ἐγθρικὴ τις ἐπίδεξις, σκοπεύει νὰ βομβαρδίσῃ τὴν πόλιν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠδύναντο νὰ διακινδυνεύσωσιν ἀθῶοι ὁμόθρησκοι. Ὁ πασσᾶς μαλιστα προστρέψει αὐτοὺς νὰ προμηθευθῶσι ὅπλα καὶ πολεμεφόδια, ὅπως ὦσιν ἕτοιμοι νὰ μεταβῶσιν ἄνευ οὐδενὸς κωλύματος εἰς τὸ φρούριον. Τὰ τουρκικὰ στρατεύματα γυμνάζονται πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὴν εὐθυβολίαν, ὡς καὶ οἱ πυροβολισταὶ ἐκ τῶν προμαχώνων. Καθ' ἑκάστην νύκτα ἡ φρουρὰ τοῦ φρουρίου ἀγρυπνεῖ ἔνοπλος, ἕτοιμος διὰ πᾶν συμβεβηκός. Εἶναι περιττὸν βεβαίως νὰ σᾶς εἴπω ὅτι καὶ οἱ Σέρβοι λαμβάνουσιν ἀνάλογα μέτρα, καὶ εἶναι πλέον ἡ πιθανὸν ὅτι ἐντὸς βραχέος ἡ ἐχθροπάθεια θὰ λυθῇ ἢ εἰρηνικῶς ἢ διὰ τῶν ὅπλων.

ΙΤΑΛΙΑ.

Εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ Τουρίνου ἐγένετο τὴν (21)3 ἰουνίου σπουδαία συζήτησις περὶ τῆς γνωστῆς ἀποπείρας τῶν Γαριβαλδιανῶν κατὰ τοῦ Τυρόλου. Περίληψιν αὐτῆς ἐδόσαμεν ἐν τῷ προταβόντι φύλλῳ. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Γαριβάλδη, ἣν, ὡς εἴπομεν, ἀνέγνωσε κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἰς ἐπήκοον αὐτῆς.

« Ἐν Τουρίνῳ, (22)3 ἰουνίου 1862.

Ἀξιότιμε κύριε πρόεδρε, — Νῦν ὅτε ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἀναλαμβάνει τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ὀφείλω νὰ δώσω εἰς τοὺς συναδέλφους μου ἐξήγησίν τινα περὶ τοῦ μέρους ὃ ἔλαβον ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὰ δημόσια πράγματα.

Ἀνεχώρησα ἐκ Καπρέρας προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Ῥικάζολη, ὅστις ἐφαίνετο ἔχων διάθεσιν νὰ ἐνασχολυθῇ σπουδαίως εἰς τὰ περὶ τὸν ἐξοπλισμόν. Τὸ μικρὸν μετὰ τὴν ἀρτιξίν μου σχηματισθὲν νέον Ὑπουργεῖον, διετήρησέ μοι τὴν ὁποίαν εἶχα λάβει ἐντολὴν, τοῦ νὰ προάξω τὰ γυμνάσια τῆς εὐθυβολίας περιπλέον μάλιστα παρέσχε μοι εὐρυτάτην ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἐπιδιώξῃ ἐν πάσῃ δραστηριότητι τὴν ὁριστικὴν ἕνωσιν τῆς Ἰταλίας μας εἰς μίαν καὶ ἀδιαίρετον, καθὼς ἐκήρυξαν αὐτὴν πανδήμως αἱ ψῆφοι τῶν νοτίων ἐπαρχιῶν. Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποσχέσεων τούτων ἔμελλε νὰ λάβῃ ἀρχὴν διὰ τῆς συστάσεως δύο ταγμάτων καραβινιστῶν Γενουησίων, ὧν ἡ ἀρχηγία ἔμελλε νὰ διαπιστευθῇ εἰς ἀξιωματικόν τινα ἔχοντα πᾶσάν μου τὴν ἐμπιστοσύνην.

Μόλις διαδοθείσης τῆς εἰδήσεως, συνέῤῥευσεν ἡ γενναία νεότης ἀπὸ πάσης Ἰταλικῆς ἐπαρχίας, ἵνα καταταχθῇ ἐν Γενούῃ· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἐβλήθη εἰς ἐνέργειαν, τὸ πλεῖστον τῶν συῤῥευσάντων, ἔχοντες ἐπαρχῇ τὰ μέσα, ἐπέστρεφον εἰς τὰ ἴδια· ἔμενον δὲ ἑκατοντάδες τινές, δυσάρεστον θεωροῦντες τὴν ἐπιστροφὴν, ἢ μὴ ἀνεχόμενοι πλέον τὴν ἀργίαν εἰς ἣν ἐτύγχανον καταδεδικασμένοι πρὶν, ἢ τέλος σκεπτόμενοι ὅτι, ἀφοῦ ἐγκατέλειψαν τὰ ἐπαγγέλματα αὐτῶν, ἔχασαν τοὺς προτέρους πόρους των.

Συνεβούλευσα λοιπὸν τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ γενναίους τούτους νέους νὰ συναχθῶσιν εἰς τινας τόπους τῆς φιλησύχου Λομβαρδίας, ὅπου ἔμελλε νὰ γίνῃ φροντὶς περὶ συντηρήσεώς των δι' αὐθορμήτων συνεισφορῶν τῶν καλῶν πατριωτῶν, ἐνῷ αὐτοὶ θὰ ἐνησχολοῦντο γυμναζόμενοι ἐπὶ τὰ κρείττω, ἐν τῇ προσδοκίᾳ μελλόντων πραγμάτων.

Ἡ Κυβέρνησις δυστυχῶς παρεξήγησε τὸν σκοπὸν τῶν οἱονεὶ παρακαταθηκῶν τούτων, καὶ οἱ προσφιλεῖς νέοι, ἄοπλοι διατελοῦντες, καὶ μηδεμίαν παρασχόντες ἀφορμὴν ἵνα θεωρηθῶσιν ὡς ἔνοχοι ἀτακτήματος, τυγχάνουσι τὴν σήμερον κατα μέγα μέρος ὑπὸ κράτησιν καὶ δίκην, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ ὁ συνταγματάρχης Νοῦλλος, εἷς τῶν ἀξιωτέρων ἀρχηγῶν τοῦ διαλυθέντος νοτίου στρατοῦ.

Αἱ ἐφημερίδες αἵτινες ἐπαγγέλλονται ὅτι ἐκπροσωποῦσι τὸ φρόνημα τῆς Κυβερνήσεως ἐπροφασίσθησαν ὅτι αἱ κρατήσεις αὗται ἐγένοντο ἐπειδὴ ἐπρόκειτο νὰ τολμηθῇ ὑπὸ τῶν κρατηθέντων εἰσβολὴ εἰς τὸ Τυρόλον. Οὐδὲν ψευδέστερον. Εἶναι καθαρὸν ὀνειροπόλημα. Οἱ καλοὶ οὗτοι νέοι ἄλλην ἐντολὴν δὲν εἶχον ἢ τὸ νὰ γυμνασθῶσιν εἰς τὰ ὅπλα, καὶ τὰ συναχθέντα ἐξ αὐτῶν ὅπλα πρὸς τοῦτο καὶ μόνον ἦσαν χρήσιμα.

Καταλαμβάνουσιν οἱ συνάδελφοί μου πόσον ἐπαχθῆ εἶναι τὰ θλιβερὰ μέτρα ἅτινα ἐλήφθησαν συνεπείᾳ τῶν ἀδίκων τούτων ὑποψιῶν. Ἀπόκειται ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξάξῃ ἀπὸ τῆς θλεθρίας ταύτης ἀπάτης τὴν Κυβέρνησιν. Ἡμεῖς οὔτινες ἐβαλομεν εἰς τὰ τετραπέρατα τῆς ἰταλικῆς χερσονήσου τοὺς ἀλαλαγμοὺς " Ἰταλία καὶ

θὰ ἐνόμιζεν ἁρμόδιον τὸν κε, ρὸν, ἂν ὄχι νὰ ἐπιτιμήσῃ, τοὐλάχιστον νὰ παραινέσῃ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ὁν εἰς τὸ καλὸν, διὰ τὸ ἑξῆς. Ὁ ἀδελφός μου οὔτε κἂν τὸν ἠρώτησεν ἀπὸ τί τόπον εἶναι, οὔτε πῶς κατήντησε καθὼς κατήντησε· τέλος πάντων τὴν ἱστορίαν του. Ὄχι· διότι μέσα εἰς τὴν ἱστορίαν του εἶναι τὸ πταῖσμά του, καὶ ὁ ἀδελφός μου ἠθέλησεν, ὡς φαίνεται, ν' ἀποφύγῃ ἴσως ἐξ ἀφορμῆς καὶ ἐνθυμίσῃ εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον τὸ πταῖσμά του. Τόσον ὥστε, εἰς ἓν μέρος τῆς ὁμιλίας, ὅπου ὁ ἀδελφός μου ἀνέφερε διὰ τοὺς ὀρεινοὺς τοῦ Πονταρλέριο, ἐγοντας μίαν ἡμερην εργασιαν πλησιον του ουρανου, και οἱ οποῖοι, ἐπρόσθεσεν, εἶναι μακάριοι, διότι εἶναι ἀθῶοι, διεκόπη ἐξαφνα, φοβηθεὶς μήπως εἰς τὸν λόγον ὅστις ἔφυγεν ἀπὸ τὰ χεῖλη του ὑπῆρχε τίποτε ἱκανὸν νὰ πειράξῃ τὸν ἄνθρωπον. Πιστεύω ὅτι εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἦτον αὐτό. Βέβαια ἐστοχάσθη, ὅτι ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, Γιάννης Ἀγιάννης ὀνομαζόμενος, εἶχε παρουσιαν πάντοτε εἰς τὸν νοῦν του τὴν ἀθλιότητά του, τὸ καλήτερον ἦτο νὰ τὸν κάμῃ νὰ νιώσῃ τὴν λησμονήσῃ· νὰ τὸν κάμῃ νὰ πιστεύσῃ, ἔστω καὶ διὰ μίαν στιγμὴν, ὅτι ἦτον καὶ αὐτὸς καθὼς πᾶς ἄλλος ἄνθρωπος. Δὲν εὑρίσκετε, ἀγαθή μοι κυρία, ἀληθῶς εἰκαγγελικὸν τι εἰς αὐτὴν τὴν λεπτότητα τοῦ ἀδελφοῦ μου, ν' ἀποφύγῃ ὁποιανδήποτε διδαχὴν, ἢ νουθεσίαν, ἢ ἀλληγορίαν; Δὲν εἶναι τῳόντι ἡ φιλανθρωπία εἰς τὴν ἐντέλειάν της, ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ἔχῃ μέρος τι τὸ ὁποῖον τὸν πονεῖ, νὰ μὴν ἐγγίζωμεν τελείως εἰς αὐτό; Τοῦτο στοχάζομαι ὅτι ἦτον κατὰ βάθος ἡ ἰδέα τοῦ ἀδελφοῦ μου· ἀλλ' ὁπωσδήποτε, δὲν ἀπέδειξε τίποτε, οὔτε εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὔτε εἰς ἐμέ. Ἐξ ἀρχῆς ἕως τέλους ἐφάνη ὁ ἴδιος καθὼς ὅταν κάθηται τὸ ἐσκέπας μόνος μὲ ἡμᾶς. Ἐδείπνησε μὲ τὸν Γιάννην Ἀγιάννην αὐτὸν μὲ τὸν ἴδιον τρόπον, καθὼς θὰ ἐδειπνοῦσε καὶ μὲ τὸν ὁσιώτατον ἐφημέριον τῆς ἐνορίας μας.

» Πρὸς τὸ τέλος, ἐνῷ εὑρισκώμεθα εἰς τὰ σύκα, ἐκτύπησαν τὴν θύραν μας. Ἦτον ἡ κυρὰ Χάϊζω, μία πτωχὴ τὴν ὁποίαν γνωρίζομεν, μὲ τὸ μικρό της εἰς τὴν ἀγκαλιά. Ὁ ἀδελφός μου ἐφίλησε τὸ παιδάκι της, καὶ μοῦ ἔζήτησε νὰ τοῦ δανείσω δεκαπέντε σολιτὰ, τὰ ὁποῖα ἔτυχε νὰ κρατῶ ἐπάνω μου, διὰ νὰ τὰ δώσῃ εἰς τὴν πτωχὴν ἐκείνην μητέρα. Ὁ ἄνθρωπος ἐν τούτοις οὔτε ἐπρόσεχε τόσον. Εἶχε παύσε πλέον νὰ ὁμιλῇ, καὶ ἐφαίνετο πολὺ ἀποκαμωμένος ἀπὸ τὴν κούρασιν. Ἀφοῦ ἀνεχώρησεν ἡ πτωχὴ ἐκείνη, ὁ ἀδελφός μου εἶπε τὸ Φάγονται πένητες, καὶ ἔπειτα στραφεὶς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, — Θὰ ἔχεις χρείαν, τὸν εἶπε, ν' ἀναπαυθῇς εἰς τὸ κρεββάτι σου.

» Ἡ κυρὰ Δοξαστὴ ἐσήκωσε γλίγωρα τὸ τραπέζι. Ἐκαταλαβα ὅτι ἔπρεπε ν' ἀφήσωμεν τὸν ξένον νὰ κοιμηθῇ, καὶ ἀνέβημεν καὶ αἱ δύο εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα. Ἔστειλα ὅμως ἔπειτα τὴν κυρὰ Δοξαστὴν, νὰ ῥίψῃ μίαν στιγμὴν ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἐπάπλωμα τοῦ ἀνθρώπου ἕνα δέρμα βορκάδος, τὸ ὁποῖον ἔχω εἰς τὴν κάμερή μου. Τὴν νύκτα κάμνει ψύχρα πολλὴ, καὶ αὐτὸ κρατεῖ ζέστην. Κρίμα νὰ ἦναι τόσον παλαιὸν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα! δὲν του σχεδὸν ἡ τρίχα ἐμάδησε. Ὁ ἀδελφός μου τὸ ἠγόρασε τὸν καιρὸν ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Γερμανίαν, εἰς τὸ Τὸτλιγγεν, πλησίον εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Δουνάβεως, ὅπου εἶναι καὶ τὸ Μέλαν Δάσος. Ἐκεῖ ἠγόρασε καὶ τὸ μικρὸν μαχαῖρι μὲ λαβὴν ἀπὸ ἐλεφαντοκόκαλον, τὸ ὁποῖον ἔχω εἰς τὸ τραπέζι καὶ μεταχειρίζομαι.

» Ἡ κυρὰ Δοξαστὴ ἀνέβη ἀμέσως, ἐστάθημεν νὰ κάμωμεν τὴν προσευχή μας εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπου ἀπλώνομεν τὰ ῥούχα νὰ στεγνώσουν, καὶ ἔπειτα ἐκλείσθημεν, χωρὶς ἄλλο νὰ εἰποῦμεν, ἡ κάθε μία εἰς τὸν κοιτῶνά μας. »

Ε'.

Ἡσυχία.

Ἀφοῦ ἠυχήθη εἰς τὴν ἀδελφήν του καλὴν νύκτα, ὁ Θεοδώρητος Δεσπότης ἐπῆρεν ἀπὸ τὴν τραπέζης τὸ ἓν ἐκ τῶν δύο ἀργυρῶν κηροπηγίων, ἔδοσε τὸ ἕτερον εἰς τὸν ξένον, καὶ τὸν εἶπε· — Νὰ σὲ ὁδηγήσω τώρα, κύριε Γιάννη, εἰς τὸν κοιτωνά σου.

Ὁ ἄνθρωπος τὸν ἠκολούθησεν.

Ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ἡ οἰκία ἦτο διηρημένη οὕτως, ὥστε, διὰ νὰ μεταβῇ τις εἰς τὸ προσευχητήριον, ὅπου ἔκειτο ἡ παστὰς, ἢ διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν, ἔπρεπε νὰ ἐξέλθῃ διὰ τοῦ κοιτῶνος τοῦ ἐπισκόπου. Καθ' ὃν στιγμὴν ὁ ξένος διήρχετο τὸν θάλαμον τοῦτον, ἡ κυρὰ Δοξαστὴ ἀπέθετε τὰ ἀργυρᾶ πράγματα τὴς τραπέζης εἰς τὴν θυρίδα, τὴν εἰς τὸ προσκεφάλαιον τῆς κλίνης. Τοῦτο ἦτον ἡ τελαιταία φροντὶς ἣν ἐλάμβανε καθεσπέρας, πρὶν ὑπάγῃ νὰ κοιμηθῇ.

Ὁ ἐπίσκοπος εἰσῆλθε καὶ ἔδειξεν εἰς τὸν ξένον του τὴν παστάδα, ὅπου ἐφαίνετο ἡ κλί.η μὲ τὰ καθαρώτατά της συνδόνια. Ὁ ξένος ἀπέθεσε τὸ ῥοῦς ἐπὶ μικροῦ τινος τραπεζίου ἐκεῖ παρακειμένου.

— Αἰ, καλὴν νύκτα, εἶπεν ὁ ἐπίσκοπος· σ' εὐχομαι ὕπνον ἐλαφρὸν. Αὔριον τὸ πρωὶ, πρὶν ἀνοιχωρήσῃς, θὰ σὲ φέρουν νὰ πίῃς ἕνα ποτῆρι ζεστὸν γαλα ἀπὸ τὰς ἀγελάδας μας.

— Εὐχαριστῶ σε, γέροντα, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος.

Μόλις ἐπρόφερε τὰς εἰρηνικὰς ταύτας λέξεις, καὶ αἰφνιδίως, χωρὶς αἰτίαν, ἐκ παραδόξου ὁρμήματος, τοῦ ὁποίου ἂν ὑπῆρχον μάρτυρες αἱ δύο γυναῖκες θὰ ἐπάγωνον ἐκ τοῦ φόβου, ἐστράφη ἀποτόμως πρὸς τὸν ἐπίσκοπον, ἐσταύρωσε τὰς χεῖρας, καὶ προσήλωσε τὰ βλέμματα ἀγρίως ἐπ' αὐτοῦ. Ἔτι καὶ σήμερον δυσκόλως θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τοῦτο τὸ κίνημα. Τί ἠθέλησε; νὰ καταστήσῃ προσεκτικὸν τὸν ἐπίσκοπον, ἢ νὰ τὸν ἀπειλήσῃ; ἢ ὑπεῖξεν ἁπλῶς εἰς ἐμφυτόν τινα κακὴν ὁρμὴν, ἢ τὸν ὁποῖαν οὐδ' αὐτὸς ἐξουσίαζε;

— Ἄκουσε, εἶπε τῳόντι, μὲ βάλλεις νὰ καταλύσω μέσα εἰς τὸ σπῆτί σου; ἐδῶ δὰ, τόσον σιωπὴ σου!

Ἔπειτα διεκόπη· ἔπειτα ἔβαλεν ἔνα γέλωτα ἔχοντα τερατωδές τι. — Τὸ συλλογίσθηκες καλά; Ποίος σὲ λέγει πῶς ἐγὼ δὲν ἐσκότωσα ἄνθρωπον;

Ὁ ἐπίσκοπος ἀπεκρίθη. — Αὐτὸ ἀποβλέπει τὸν πανάγαθον Θεόν.

Ἔπειτα, σοβαρὸς, καὶ μὲ τὰ χεῖλη κινούμενα, ὡς προσευχόμενος, ἢ ὡς λαλῶν καθ' ἑαυτὸν, ἤγειρε τὴν δεξιὰν του καὶ ἠύλογησε τὸν ἄνθρωπον, οὐδαμῶς τὴν κεφαλὴν κλίναντα· χωρὶς δὲ πλέον ὁ ἀρχιερεὺς νὰ στραφῇ, χωρὶς νὰ ἴδῃ ὁπίσω του, εἰσῆλθεν εἰς τὸν θαλαμέν του. Διαβάνων ἔμπροσθεν τοῦ εἰκονοστασίου, ἐστάθη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔκαμε βραχεῖάν τινα προσευχήν. Μετά τινας στιγμὰς εὑρίσκετο εἰς τὸν κῆπόν του, περιπατῶν, σκεπτόμενος, θεωρῶν δλος ψυχὴ καὶ διάνοια τὰ μεγάλα μυστήρια ἅτινα ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτει διὰ νυκτὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς μένοντας ἠνεωγμένους.

Περὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου, τόσον κεκοπιακὼς ἦτον ἀληθῶς, ὥστε

Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ „ ἡμεῖς καὶ σήμερον, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἔχωσι τὰ πράγματα, καὶ ὀτιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ, πάλιν κράζομεν, "Οὐαὶ εἰς τὸν καθαψόμενον τοῦ σωτηρίου σκοποῦ! . . . . Οὐαὶ εἰς τὸν πειραθησόμενον νὰ διαχωρίσῃ τὸν Βασιλέα ἀπὸ τοῦ ἔθνους, τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ! „

Διὰ νὰ φέρῃ ὅμως καρπὸν ἡ ἕνωσις τοῦ Βασιλέως μὲ τὸ Ἔθνος, πρὸς σωτηρίαν κοινὴν, διὰ νὰ συναφθῶσιν εἰς μίαν μονάδα καὶ κατασταθῶσιν ἀήττητοι αἱ δυνάμεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ, χρεία νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ ἀπὸ τοσούτου ἤδη χρόνου περιπόθητος ἐξοπλισμός. Ἡ Ἐλβετία καὶ ἡ Πρωσσία δύνανται νὰ δώσωσιν ἐν ὥρᾳ πολέμου ἐνόπλους ὑπὲρ τοὺς 15 τοῖς ἑκατὸν τοῦ πληθυσμοῦ των. Δότε εἰς τοὺς ἐλευθέρους πολίτας τῆς Ἰταλίας, στενῶς ἡνωμένους περὶ τὸν ἀνδρεῖον μονάρχην αὐτῶν, δότε ὀργανισμὸν ὅμοιον τοῦ τῆς Ἐλβετίας καὶ Πρωσσίας, καὶ ἔστε βέβαιοι ὅτι θ' ἀπαλλάξετε τὸ Στέμμα καὶ τὸν λαὸν ἀπὸ οἱασδήποτε παρανόμου ἐπιῤῥοῆς· τότε δὲ ναὶ, τότε, καὶ ἄνευ νέας αἰμαροχυσίας, ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς ἠθικῆς ἰσχύος ἑνὸς Βασιλέως ὑποστηριζομένου ὑφ' ὅλων τῶν ζωτικῶν τοῦ Ἔθνους δυνάμεων, θὰ τύχωμεν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διακαεστάτων εὐχῶν ἡμῶν, τῆς Ἰταλίας μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτου ὑπὸ τὸ συνταγματικὸν στέμμα τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουήλ.

Ἄλλως δὲν δύναται ἡ Ἰταλία νὰ μείνῃ ἥσυχος. Ἡ Ἰταλία τείνει πρὸς τὴν ἑνότητα αὐτῆς, καθὼς πᾶν βάρος πρὸς τῆς γῆς τὸ κέντρον. Ὀργασμὸς πυρετώδης καὶ αὔξων παροτρύνει τὴν ἡμετέραν νεολαίαν εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου. Ἡ ἀπραξία δὲν εἶναι θεραπεία τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ πηγὴ παντὸς ἐνδεχομένου ἀτακτήματος. Εἰς τόπον ὅστις πνέεται ὑπὸ ἐθνισμοῦ, οἱ ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐξαγοράσεως τῆς πατρίδος εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς τάξεως. Ἡ παθητικὴ ἀντίστασις εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ μεταβληθῇ εἰς ἀντίδρασιν. Ὁ βουλόμενος νὰ ἐναντιωθῇ κατὰ τοῦ γενναίου ὁρμήματος, ἀναδέχεται ὅλην τὴν εὐθύνην τῶν ἀπειλουμένων δεινῶν.

Σᾶς παρακαλῶ, κύριε πρόεδρε, ἵνα διακοινώσητε εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς στοχασμοὺς τούτους, οὓς καὶ καθυποβάλλω εἰς τὰς σπουδαίας μελέτας αὐτῆς.

Ἐγερθεὶς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου Κ. Ῥατάτσης, εἶπε τὰ ἑπόμενα.

„ Μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἀναγκαία εἶναι ἡ ἐξήγησις. Ἐπεθύμουν νὰ ἦτο παρὼν ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης, ἵνα εἴπῃ τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ του προφορικῶς· θὰ ἐμανθάνομεν εὐκολώτερον πῶς συνέβησαν τὰ πράγματα. Λέγει ὁ στρατηγὸς ὅτι προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ῥικάζολη εἰς τὴν ἤπειρον· ἀγνοῶ τί διέτρεξε μεταξὺ τε καὶ τοῦ βαρῶνος Ῥικάζολη. "Οταν ἐγὼ ἦλθα εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀφίχθη ὁ στρατηγὸς ἵνα διευθύνῃ τὰ γυμνάσια τῆς εὐθυβολίας, τότε δὲ ὑπεσχέθη τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐξοπλισμοῦ· ἀλλ' ἐπὶ τῆς πράξεως τοῦ ἔργου τούτου ἀπηντήθησαν αἱ προβλεπόμεναι δυσκολίαι.

Ὁ στρατηγὸς λέγει, ὅτι ἡ ἔναρξις ἔγινε μὲ δύο τάγματα γενουηνσίων καραβινιστῶν. Ἰδοὺ τὶ συνέβη. Ἦτον ἀπρίλιος μὴν, ὅτε μᾶς ἦλθον εἰδήσεις κακαὶ περὶ τῆς λῃστείας. Τινὰ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς, ἐν οἷς καὶ ὁ ἔντιμος Καστανόλας, ἦλθον καὶ μ' εἶπον, ὅτι οἱ γενουήνσιοι καραβινισταὶ ἐπεθύμουν νὰ καταδιώξωσι τὴν λῃστείαν, προσθέσας ὅτι δὲν ὑπεκρύπτετο ὑπὸ τὴν ἰδέαν ταύτην ἄλλο τι. Ἐζήτησα πληροφορίας, καὶ ὠφελήθην ἐξ αὐτῶν.

Ὁ περὶ τῆς μεταβατικῆς Ἐθνοφυλακῆς νόμος ἐπιτρέπει τὸν σχηματισμὸν ταγμάτων ἀπεσπασμένων· τούτου ἕνεκα ἐπετράπη διὰ βασ. διατάγματος ὁ σχηματισμὸς τῶν δύο ταγμάτων τῶν Γενουηνσίων, ὡς σωμάτων ἀπεσπασμένων τῆς Ἐθνοφυλακῆς. Πῶς ἠδύνατο ἡ κυβέρνησις, ἡ ἀπαλείψασα τὴν δυάδα τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὴν εἰς τὸ εἶναι;

Ὁ Γαριβάλδης εἶπεν ὅτι οἱ κατηθέντες νέοι εὑρίσκοντο εἰς Βρεσκίαν ἕνα γυμνασθῶσιν εἰς τὰ ὅπλα. Δὲν ἐπεμβαίνω εἰς τοῦτο. Ἡ ὑπόθεσις δικάζεται, διὸ χρεωστῶ νὰ σωπήσω, ἵνα μὴ ἐπιβαρύνω τοὺς ὑποδίκους. Ἀλλὰ δὲν ἀνέχομαι τὸν λόγον, ὅτι τὰ ἡμιεπίσημα ὄργανα εἶναι τὰ εἰπόντα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐκστρατείας εἰς τὸ Τυρόλον. Αἱ ἐφημερίδες "Δικαίωμα„ καὶ "Ἰταλικὴ Ἑνότης„ δὲν εἶναι ἡμιεπίσημοι· αὗται ἀνήγγελλον ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐκστρατείας εἰς τὸ Τυρόλον.

Περὶ δὲ τοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἡμεῖς τὸν θέλομεν· ἀλλὰ θέλομεν νὰ τὸν ἐνεργήσῃ ἡ κυβέρνησις, καὶ οὐδεὶς ἄλλος. Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς ὃν ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης τοσοῦτον ἐπιποθεῖ. (Καλῶς.)

Κρίσπης. Καὶ ὁ Γαριβάλδης ἔγραφε μετὰ προφυλάξεως, καὶ ὁ ὑπουργὸς ὁμοίως ἀπήντησε. Ἐννοοῦμεν τὴν προφύλαξιν ταύτην, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς ἔῤῥιψέ τινα λόγον παρέχοντα εἰκασίαν ὅτι ὁ στρατηγὸς δὲν εἶπε τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Τυρόλου εἶναι μῦθος· εἶναι πρόφασις διὰ νὰ μᾶς φέρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν νόμον τινὰ κατὰ τῆς ἐλευθερίας. Ὑπῆρχον σχέδια γνωστὰ εἰς τὴν κυβέρνησιν.

Ῥατάτσης. Δὲν εἶναι ἀληθὲς.

Κρίσπης. Εἶναι ἀληθέστατον. Ἔχω μάρτυρας· ἔχω νὰ προφέρω ὀνόματα. Ὁ σκοπὸς τοῦ σχεδίου ἦτο ν' ἀπελθωμεν πέραν τοῦ Ἀδριατικοῦ. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς γνώσκει βέβαια τὰς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Γαριβάλδη ἐπιστολάς. Ὑπεσχέθη ἓν ἑκατομμύριον καὶ τουφέκια. (Ταραχὴ πολλή.) Τὴν 27 ἀπριλίου εἶπεν ὁ ὑπουργὸς Ῥατάτσης εἰς ἕνα τινὰ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἓν ὅλον ἑκατομμύριον ἐκ τῶν μυστικῶν ἐξόδων· ἀλλὰ τὸ ὑπέσχετο πάντοτε, καθὼς καὶ τὰ ὅπλα. Ἀπῆλθεν ἔπειτα εἰς Νεάπολιν, ἀλλ' ἔμεινεν ὁ γραμματεύς. Ἐζητήθησαν παρ' αὐτοῦ τὰ χρήματα καὶ τὰ ὅπλα. Ἀπήντησε διὰ τοῦ τηλεγράφου· "ἕτοιμα τὰ ὅπλα, εἰπῆτε ποῦ νὰ σταλοῦν„ Οὗτω συνωμοτεῖ ὁ ἔντιμος Ῥατάτσης.

Ῥατάτσης. Ποτὲ δὲν συνωμότησα.

Κρίσπης. Ναὶ, συνωμότησε μετ' ἐμοῦ· συνωμότησεν, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὴν τόλμην τοῦ συνωμοτεῖν. Ἐξάγει ὅ,τι τὸν ὠφελεῖ, καὶ ὅταν ἴδῃ ὅτι ἐνοχοποιεῖται, ἀποσύρεται, καὶ μετέρχεται ἔπειτα τὴν ἀστυνομίαν, πράττμα εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις κινδυνωδέστατον.

Κύριοι, τὸ ὑπουργεῖον Ῥατότση ἦτο κλονούμενον, ὅταν εἶχε σχηματισθῆ. Τὸ ἐστερέωσεν ὁ Γαριβάλδης. Ὁ Γαριβάλδης μ' εἶχεν εἰπεῖ· ἀς βοηθήσωμεν τὸ ὑπουργεῖον· μᾶς ἔδωκεν ὑποσχέσεις· ἀφοῦ μάλισταἐ εἶναι μεταξὺ καὶ εἰς φίλος μας ἀγρυπνῶν δι' ἡμᾶς. -- Στρατηγέ, ἀπεκρίθην, μὴ πιστεύῃς αὐτὰς τὰς ὑποσχέσεις· γνωρίζω δὲ καὶ τὸν φίλον Δεπρέτην ὡς ἀμφίῤῥοπον . . . . Ἀλλὰ δὲν συμφέρει νὰ προβῶ λέγων ὅλας αὐτὰς τὰς ῥαδιουργίας. Εἶναι ἀνώτερά τινα ὀνοματα ἀπαιτοῦντα πάντα σεβασμὸν παρ' ἡμῶν. Δὲν θὰ λησμονήσῃ ὁ Κ. Ῥατάτσης τὴν πρὸς τὸν Γαριβάλδην ἐπίσκεψιν εἰς Τρεσκόῤῥε, τὴν 10 μαΐου, καὶ τὰ τότε ὑποσχεθέντα πρὸς αὐτόν.

Ὅταν ὁ Κ. Ῥατάτσης ἐγκατέλειψε τοὺς ταραξίας, ὁ Γαριβάλδης ἔδεσε ν' ἀποσυρθῇ. Ὁ Κ. Ῥατάτσης ἠθέλησε νὰ ἐπιδείξῃ δραστηριότητα συλλαβὼν ἐν Σαρνίκῳ καὶ ἀλλαχοῦ τοὺς γενναίους ἐκείνους νέους καὶ βαλὼν τὰς ἐφημερίδας νὰ κραυγάζωσι πρόσθες δὲ καὶ τὰ ὀδυνηρὰ συμβεβηκότα τῆς Βρεσκίας.

Παῦω ἔως ἐδῶ, κύριοι, ἐπειδὴ ἂν προέβαινα θὰ διεκυβεύοντο ἴσως αἱ μελλουσαι τύχαι μας. Ζητῶ ἵνα ἡ Βουλὴ διορίσῃ Ἐπιτροπὴν ἀνακριτικὴν τῶν γενομένων τούτων, ἀλλὰ μυστικὴν, ἵνα οὔτω προφερθῶσιν ὀνόματα καὶ γνωσθῇ ὃν τὸ πταῖσμα ἦναι τῆς Κυβερνήσεως.

Ῥατάτσης. Ἡσύχως θ' ἀποκριθῶ, ἤσυχον ἔχων τὴν συνείδησιν. Ὁ Κ. Κρίσπης εἶπεν ὅτι ἡ σύστασις τῶν Καραβινιστῶν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν ἢ τὸ νὰ καταδιώξῃ τὴν λῃστείαν. Κηρύττω ὅτι πρὶν ἢ προτείνω εἰς τὸν βασιλέα τὸν διορισμὸν τοῦ υἱοῦ τοῦ Γαριβάλδη ὡς ἀρχηγοῦ τῶν δύο ἐκείνων ταγμάτων, ἔλαβα τὸν λόγον τῆς τιμῆς του ὅτι δὲν διηθύνυε τὰ τάγματα ταῦτα πρὸς ἄλλον σκοπόν. Ὁ Κ. Κρίσπης εἶπεν ὅτι ἐφέραμεν εἰς τὴν σκηνὴν τὸ δρᾶμα τοῦτο, ἵνα παρουσιάσωμεν τὸν περὶ πολιτικῶν συνεταιρισμῶν νόμον. Τὸν νόμον τοῦτον θὰ παρουσιάσω εἰς ὑμᾶς σήμερον, ἀλλ' ὄχι ἕνεκα μόνον τῶν διατρεξάντων εἰς Βέργαμον. Ἀποκρούω τὴν διαβολὴν ὅτι ἤμην σύμφωνος μὲ τὴν μερίδα τῶν θελόντων νὰ προβῶσιν εἰς τὸ ἔργον· καὶ ἔπειτα, μήπως αἱ ἐφημερίδες "Τὸ Δικαίωμα „ καὶ "Ἡ ἰταλικὴ Ἑνότης„ δὲν εἶπον ὅτι αὕτη μόνον ἡ μερὶς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ποιήσῃ τὴν Ἰταλίαν; Λέγει ὅτι οἱ ἐθελονταὶ ἤθελον νὰ ἐκστρατεύσωσι πέραν τοῦ Ἀδριατικοῦ· ἀλλ' ἀφοῦ ἦσαν εἰς τὴν Γένουαν, πῶς ἀντὶ νὰ ἐπιβῶσιν εἰς πλοῖα ἀπῆλθον εἰς Βέργαμον καὶ εἰς Βρεσκίαν; Πλανᾶται ὁ Κ. Κρίσπης κινῶν τοιαύτας κατηγορίας κατ' ἐμοῦ· ἐγὼ πάντοτε ἐκέρυζα ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψω κάμμίαν ἐκστρατείαν, ἰκανὴν νὰ διακυβεύσῃ ὁπωσδήποτε τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Πολλοὶ νέοι εἶχον εἰπεῖ ὅτι ἐσκόπουν νὰ ἀποδημήσωσιν εἰρηνικῶς περὶ τούτων εἶπα ὅτι θὰ ζητήσω χρήματα παρὰ τῆς Βουλῆς πρὸς βοήθειάν των. Ἰδοὺ εἰς τὶ θὰ ἐγκησίμευε τὸ ἑκατομμύριον. Περὶ δὲ τοῦ τηλεγραφήματος, λέγω ὅτι τοῦτο εἶναι ἀνύπαρκτον. Περὶ δὲ τῶν πρὸς τὸν Γαριβάλδην ὑποσχέσεων ἐν Τρεσκόῤῥῃ, ἀπορῶ πῶς ἀκόμη ἀναφέρει αὐτὰς ὁ Κ. Κρίσπης, μετὰ τὰ ἐπισυμβάντα.

Ἀποκρούω τὴν πρότασιν ἵνα σχηματισθῇ Ἐπιτροπὴ μυστική. "Οχι κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀλλ' εἰς τὸ φῶς θέλω νὰ μὲ κρίνωσι. Σημειωτέον ὅτι ἐπίκειται δίκη ἐπὶ τοῦ φῶς ἀνευρισκομένων ὑπὸ κράτησιν καὶ δὲν θεωρῶ ὁρμοδίαν τὴν περὶ αὐτῶν ἀνάκρισιν τῆς Βουλῆς· ἀλλ' ὅταν ἡ δίκη ἀποπερατωθῇ, τὸ ὑπουργεῖον εἶναι ἕτοιμον νὰ ὑποστῇ τὴν καταδίκην τῆς Βουλῆς, ἂν εὑρεθῇ ἔνοχον

Ἡ συζήτησις ἀνεβλήθη εἰς τὴν ἐπιοῦσαν.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γράφουσιν, ὅτι ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἀποπέμψῃ εἰς τὰς πατρίδας των πάντας τοὺς Κροάτας, Μαυροβουνιώτας καὶ Ἐζεγοβινίους, τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, ὧν ὁ ἀριθμὸς συμποσοῦται εἰς 50,000, καὶ οἵτινες κυρίαν βιομηχανίαν ἔχουσι τὴν κηπουρικήν. Λέγεται ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔλαβε τὸ μέτρον τοῦτο πληροφορηθεῖσα ὅτι ἐσχάτως διενεμήθησαν ὅπλα καὶ πολεμεφόδια εἰς τοὺς σλάβους τούτους κατοίκους ὑπὸ τῶν μαυροβουνιωτῶν ἀρχηγῶν, οἵτινες ἀφίχθησαν πρὸ μικροῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Πιθανολογεῖται δὲ πρὸς τούτοις ὅτι δὲν ἠγνόει τὴν μηχανορῥαφίαν ταύτην μεγάλη τις δύναμις, ἤτις προσεπάθει νὰ διεγείρῃ ταραχὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰς ἃς ἔμελλον νὰ μεθέξωσι καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες καὶ Ἰόνιοι.

Ὁ Σατράπης τῆς Αἰγύπτου ἀφίχθη εἰς Λονδῖνον τὴν (23)4 ἰουνίου.

Ὁ ἀρχιναύαρχος Μεχμὲτ Ἀλὴ πασσᾶς διωρίσθη καὶ διευθυντὴς τοῦ Νομισματοκοπείου.

Δύο τάγματα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμένοντος στρατοῦ διετάχθησαν ν' ἀπέλθωσιν εἰς Ἀντίβαρι, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ὁμὲρ πασσᾶ. — Ὁ διοικητὴς Χαλεπίου Ἰσμὲτ πασσᾶς ἐπαύθη συνεπείᾳ τῶν ἐκεῖσε τελευταίων ἀναταστασιῶν, διωρίσθη δὲ εἰς τὴν θέσιν του ὁ Σουρεγιὰ πασσᾶς, διοικητὴς τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἡ Ὑ. Πύλη, πρὸς τιμὴν τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας, ἀπέλυσε τοὺς εἰς τὰς φυλακὰς τῆς πρωτευούσης ἐπὶ ἐγκλήματι κρατουμένους Ἄγγλους ἢ Ἰονίους, ἐλαττώσασα καὶ τὴν ποινὴν τῶν ἐπὶ κακουργήματιν εὑρισκομένων εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ ναυστάθμου.

ΕΛΛΑΣ.

ΑΘΗΝΗΘΕΝ, (19)1 ἰουνίου.

Ἡ κατάστασις ἡμῶν εἶναι ἀξιοθρήνητος. Τὸ ταμεῖον ἄνευ χρημάτων, ἡ βιομηχανία νεκρά, τὸ ἐμπόριον ἀκίνητον, πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας ἐξημμέναι κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἡ μᾶλλον κατὰ τῆς κυβερνητικῆς σκιᾶς. Αἱ βουλαὶ ἀκὰν δὲν ἐῤῥόντισε ν' ἀπολαύσῃ τῆς ἀγαλλιάσεως τῶν καθαρῶν ἐκείνων συνδόνων. Ἐρύσησε τὸ κηρὸν τὸν μὲ τοὺς ῥόθωνας, καθὼς πράττουν συνήθως οἱ τοῦ κατέργου, ὅταν θέλουν νὰ βρέωσι τὸ φῶς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τῆς κλίνης ἐνδεδυμένος, ὅπου καὶ ἀπεκοιμήθη ἀμέσως, βαθύτατα.

Το ὡρολόγιον ἐσήμανεν μεσονύκτιον ὅταν ὁ ἐπίσκοπὸς εἰσῆλθεν ἐκ τοῦ κήπου εἰς τὸ δῶμά του. Μετὰ τινα λεπτὰ, τὰ πάντα ἐκαθεύδον εἰς τὴν μικρὰν κατοικίαν.

ς'.

Γιάννης Ἀγιάννης.

Περὶ τὰ μέσα τῆς νυκτὸς, ὁ Γιάννης Ἀγιάννης ἐξύπνησε.

Ὁ Γιάννης Ἀγιάννης οὗτος ἦτον υἱὸς πτωχῶν γονέων, χωριῶν τῆς Βρίας, μιᾶς τῶν βορείων τῆς Γαλλίας ἐπαρχιῶν. Παιδίον, δὲν εἶχε μάθει γράμματα. Ἀνὴρ, εἶχε γίνει κλαδευτὴς εἰς τὴν πολίχνην Φαβερόλλας. Ἡ μήτηρ του ὠνομάζετο Γιαννοῦλα τοῦ Μαθιοῦ· ὁ πατὴρ του Γιάννης Ἀγιάννης, ἴσως κατὰ συγκοπὴν τοῦ Νὰ, ὁ Γιάννης, ἢ Ἀ, ὁ Γιάννης.

Ὁ Γιάννης Ἀγιάννης ἦτον χαρακτῆρος, ὄχι μὲν σκυθρωποῦ, ἀλλὰ μελαγχολικοῦ, ἰδίου τῶν ἠπίων φύσεων ὁπωσδήποτε, ἦτον πνεῦμα ἀποκεκομημένον καὶ ἀσήμαντον, τοὐλάχιστον καθὼς ἐφαίνετο. Νήπιον ἔτι, εἶχε χάσει τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του. Ὁ μήτηρ του ἐπέθανεν ἐκ πυρετοῦ τοῦ γάλακτος, ἀμελληθέντος. Ὁ πατὴρ του, κλαδευτὴς καὶ αὐτὸς, ἐθανατώθη πεσὼν ἀφ' ἑνὸς δένδρου. Ἄλλος συγγενὴς δὲν ἔλαβε μείνει εἰς τὸν Γιάννην, εἰμὴ μία ἀδελφὴ πρεσβυτέρα του, χήρα μὲ ἑπτὰ τέκνα, θήλεα καὶ ἄῤῥενα. Αὕτη, ἐνόσῳ ἔζη ὁ σύζυγός της, εἶχε τὸν νέον της ἀδελφὸν καὶ τὸν ἔτρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν της. Ἀπέθανεν ἔπειτα ὁ ἀνήρ της. Τὸ πρεσβύτερον τῶν ἑπτὰ τῆς παιδίων ἦτον ὀκταετές, τὸ δὲ νεώτατον ἑνὸς ἔτους. Ὁ Γιάννης ἦτον ἤδη εἰκοσιπενταετὴς ἀντικατέστησε τὸν πατέρα, καὶ ὑπεσήριξε τώρα καὶ αὐτὸς τὴν ἀδελφὴν ἤτις τὸν ἐξέθρεψε.

Ἔγινε δὲ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Γιάννη ἀπλούστατα, ὡς καθήκον, ἂν καὶ μὲ κανήρειάν τινα. Ἡ νεότης τοῦ πτωχοῦ κατεδαπανᾶτο τοιουτοτρόπως εἰς ἐργασίαν βαρεῖαν καὶ κακῶς ἀνταμειβομένην. Δὲν ἠχούσθη ποτὲ ν' ἀπέκτησεν εἰς τὸν τόπον φιληνάδα τινά. Καιρὸν δὲν εἶχε νὰ φροντίσῃ περὶ τοιούτων.

Τὸ ἑσπέρας ἤρχετο εἰς τὴν οἰκίαν κεκοπιακὼς καὶ ἔτρωγε τὸν ζωμόν του μὲ τὰ ἐν αὐτῷ, χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν. Πολλάκις ἐνῷ ἔτρωγεν, ἐλάμβανεν ἡ ἀδελφή του ἀπὸ τῆς γαβάθας του τὸ καλήτερον μέρος τοῦ φαγητοῦ· τὸ τεμάχιον τοῦ κρέατος, τὴν καρδίαν τοῦ λαχάνου, διὰ νὰ τὸ δώσῃ εἰς κάνὲν ἐκ τῶν τέκνων της· αὐτὸς, ἐξακολουθῶν νὰ τρώγῃ, κεκυφὼς ἐπὶ τῆς τραπέζης, μὲ τὴν κεφαλὴν σχεδὸν μέσα εἰς τὴν γαβάθαν του, καὶ μὲ τὴν μακρὰν του κόμην πίπτουσαν πέριξ τῆς γαβάθας καὶ σκεπάζουσαν τοὺς ὀφθαλμούς του, ἐφαίνετο ὡς μὴ βλέπων τίποτε, καὶ ἄφινε τὴν περόνην τῆς ἀδελφῆς του νὰ κάμῃ ὅ,τι ἔκαμνε. Εἰς τὰς Φαβερόλλας, ὄχι μακρὰν τοῦ οἰκίσκου τοῦ Γιάννη, πρὸς τὸ ἀπέναντι μέρος τοῦ δρομίσκου, ἐκατοίκει χωρικὴ τις καλουμένη Μαρία Κλαδοῦ· τὰ παιδία τῆς ἀδελφῆς του, πεινῶντα συνήθως, ἐπορεύοντο ἑνίοτε εἰς αὐτὴν καὶ ἐζήτουν ἐν ὀνόματι τῆς μητρὸς των μίαν κοτύλην γάλακτος, τὸ ὁποῖον ἔπινον ἔπειτα ὄπισθεν φράκτου τινὸς ἢ δένδρου, ἀρπάζοντα τὸ δοχεῖον, τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ἄλλου, καὶ μὲ τόσην βίαν, ὥστε αἱ μικραὶ τὸ ἔχυνον ἐντὸς τοῦ στήθους καὶ ἐπάνω εἰς τὰ φορέματά των. Ἡ μήτηρ θὰ τὰ ἐτιμῶρει αὐστηρῶς, ἂν ἐμάνθανε ταύτην τὴν πονηρίαν των. Ὁ Γιάννης, ἂν καὶ ἀπότομος καὶ μεμψίμοιρος, ἐπλήρωνεν ὅμως πάντοτε ἐν ἀγνοίᾳ τῆς μητρὸς των εἰς τὴν Κλαδοῦν τὸ γάλα της, καὶ τοιουτοτρόπως τὰ παιδία ἀπηλλάττοντο τῆς τιμωρίας.

Καθ' ἣν ἐποχὴν κλαδεύονται τὰ δένδρα, ἐκέρδαινε δεκαεπτὰ σολδία τὴν ἡμέραν· ἔπειτα ἐδίδετο εἰς ἄλλας ἐργασίας, ὡς θεριστὴς, ὡς χειρώνακτ, ὡς βουκόλος, ὡς μαγθοφόρος. Ἔκαμνεν ὅ,τι ἠμπόρει. Ἐργάζετο δὲ ἀφ' ἑτέρου καὶ ἡ ἀδελφή του, ἀλλὰ τί νὰ σὲ κάμῃ μὲ ἑπτὰ παιδία ἀνήλικα; Ἰδοὺ μία οἰκτρὰ σωρεία ψυχῶν, τὴν ὁποίαν περιεκύκλωσεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ πενία καὶ περιέσφιγξεν. Ἐπῆλθε βαρὺς τὸς χειμὼν. Ὁ Γιάννης ἐστηρίθη ἐργασίας. Ἡ οἰκογένεια ἐστερήθη τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου. Ἐμείνεν ἄσιτος κατὰ γράμμα. Ἑπτὰ παιδία.

Μίαν κυριακὴν, ἑσπέρας, ἀρτοπώλης τις κατοικῶν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς ἐκκλησίας, εἰς τὰς Φαβερόλλας, ἡτοιμάζετο νὰ κοιταχθῇ, ὅτε ἤκουσε σφοδρόν τι κτύπημα κατὰ τῶν ὑαλίων τοῦ πρωτοπόου τοῦ ἐργαστηρίου του, ὄντων προφυλαγμένων καὶ ὑπὸ δικτύου ἐκ σιρμάτων σιδηρῶν. Σπεύδει νὰ ἴδῃ τὶ συνέβη, καὶ τὸ βλέμμα του προφθάνει μίαν χεῖρα ἤτις, ἀφοῦ εἶχε συντρίψει διὰ στιβαρᾶς πυμμῆς καὶ σύρματα καὶ ὑαλία, ἥρπαζε καὶ ἀπέφερεν ἕνα ἐκ τῶν ἄρτων. Τρέχει ἀμέσως ἔξω ὁ ἀρτοποιὸς· βλέπει τὸν κλέπτην φεύγοντα δρομαῖος. Τὸν κυνηγεῖ, τὸν συλλαμβάνει. Ὁ κλέπτης εἶχε ῥίψει χαμαὶ τὸ ψωμίον, ἀλλ' ἦτον ἀκόμη ἡ χεὶρ του αἱματωμένη. Ἦτον ὁ Γιάννης Ἀγιάννης.

Τοῦτο ἐν ἔτει 1795. Ἐνάγεται ὁ Γιάννης εἰς τὰ δικαστήρια ἐκείνου τοῦ καιροῦ, ὡς «ἔνοχος κλοπῆς καὶ διαῤῥήξεως, πραχθείσης διὰ νυκτὸς εἰς οἰκίαν κατοικημένην.» Ὁ Γιάννης εἶχεν ἐν τουφέκιον, τὸ ὁποῖον ἤξευρε νὰ μεταχειρίζεται ὅσον οὐδεὶς συνέβη δὲ νὰ τὸ ἴδῃ τὸ ὁποῖον ἤξευρε νὰ μεταχειρίζεται ὅσον οὐδεὶς συνέβη δὲ νὰ τὸ ἴδῃ τὸ ὁποῖον ἤξευρε νὰ μεταχειρίζεται ὅσον οὐδεὶς συνέβη δὲ νὰ τὸ ἴδῃ, ὅπου ἡ κυνηγεσία ἀπηγορεύετο διὰ λόγους κοινῆς ἀσφαλείας· τοῦτο τὸν ἔβλαψεν. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπάρχει κατὰ τῶν τοιούτων ὑπόπτων κυνηγῶν, βρακονιέρων ὀνομαζομένων, ἤτοι θηροκλόπων, δικαία τις πρόληψις. Ὁ θηροκλόπος ἔχει μὲ τὸν λῃστὴν καὶ μὲ τὸν πειρατὴν πολλὴν τῳόντι συγγένειαν· ἀλλ' ὅμως ὑπάρχει πάλιν ἀβύσσος μεταξὺ τοῦ εἴδους τούτου τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ μιαροῦ φονέως τῶν πόλεων. Ὁ θηροκλόπος ζῇ εἰς τὰ δάση· ὁ λῃστὴς εἰς τὰ ὄρη· ὁ πειρατὴς εἰς τὰς ἀκτὰς καὶ εἰς τὴν θάλασσαν. Αἱ δὲ πόλεις καθιστῶσι τοὺς ἀνθρώπους ὠμοτέρους, διότι αἱ πόλεις τοὺς διαφθείρουσι. Τὰ βουνὰ, τὸ πέλαγος, τὰ δάση ἐξαγριοῦσι τὸν ἄνθρωπον· ἀναπτύσσουσι τὰς θηριώδεις αὐτοῦ τάσεις, ἀλλὰ πολλάκις χωρὶς νὰ ἐξαλείψωσι τὰς εὐσπλαγχνικάς.

Ὁ Γιάννης Ἀγιάννης ἐκηρύχθη ἔνοχος. Ὁ κῶδιξ ἀπεφαίνετο ῥητῶς. Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ πολιτισμῷ ἡμῶν τρομεραί τινες ὧραι· αἱ στιγμαὶ καθ' ἃς ποινικὸν κριτήριον προφέρει ἠθικὸν ναυάγιον. Ὁποία πένθιμος στιγμὴ, ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἡ κοινωνία, ἀπομακρυνομένη, ἀποτελειοῖ τὴν ἀνεπανόρθωτον ἐγκατάλειψιν ἑνὸς λογικοῦ κτίσματος! Ὁ Γιάννης κατεδικάσθη εἰς κάτεργον ἐπὶ πέντε ἔτη.

(ἀκολουθεῖ.)